

et skel mellem Socialdemokratiet og regeringen, som ikke eksisterer.

Jeg går ud fra, at vi er enige om målet, nemlig at få opbygget et frit, et demokratisk, et moderne Irak. Vi skal selvfølgelig så undervejs diskutere, hvordan vi bedst gør det. Selvfølgelig skal vi det. Men jeg må altså sige, at de danske soldater gør en virkelig fantastisk indsats, og der er relativt roligt i det danske område; der er skabt et godt forhold til lokalbefolkningen, så jeg har i hvert fald ikke noget at udsætte på den indsats, som de danske soldater udfører i Irak.

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Så er det hr. Jeppe Kofod som medspørger.

Jeppe Kofod (S):

Der er jo to sider af den danske indsats. Jeg er fuldstændig enig med statsministeren, når statsministeren siger, at de danske soldater og de øvrige danske udsendte i Irak gør et fremragende stykke arbejde under stadig vanskeligere forhold. Det skal de ikke have utak for. Det er virkelig en stor opgave, de har påtaget sig, og de har brug for al mulig støtte fra vores side.

Men den anden side af det danske engagement handler jo om den danske regering som medlem af en koalition, der skal vinde freden i Irak. Og da vil jeg bare spørge statsministeren: Kan man ikke diskutere, hvordan det gøres bedst muligt for at forskåne civilbefolkningen og for reelt og effektivt at bekæmpe terrorisme og ikke få nye terrorister? Kan det ikke diskuteres, hvordan man gør det bedst muligt, uden at man af den grund går terroristernes ærinde eller man miskrediterer det fremragende arbejde, som danske udsendte soldater og andre civile gør i Irak?

Kl. 15.15

Det er det, der er formålet med vores debat. Det er at se på, hvad den danske regering og ikke de danske soldater gør som medlem af en koalition styret og ledet af USA.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jo, og jeg har i dag gang på gang forklaret, hvad der er den danske regerings linje og politik, mens hr. Jeppe Kofod ikke har ydet et eneste bidrag.

Jeppe Kofod (S):

Jeg er ked af, at man får sådan nogle svar, når man prøver at rejse en vigtig problemstilling.

Jeg synes, den her sag er alt for vigtig til den form for polemik, statsministeren står for.

Når vi ønsker at rejse f.eks. spørgsmålet om, hvordan man skåner civile, dvs. de 100.000 mennesker, der ifølge den her rapport fra The Lancet er omkommet siden marts sidste år, de 400.000 børn, der er fejlernærede – dobbelt så mange som for 2 år siden – så er det jo et ønske om at hjælpe den irakiske civilbefolkning.

Der synes jeg altså, at det er ærgerligt, at statsministeren bruger lejligheden til polemik i stedet for at fortælle om, hvad regeringen som medlem af den amerikansk ledede koalition vil gøre for at sikre civilbefolkningen bedre vilkår.

Som jeg har nævnt tidligere, har jeg ikke fået noget svar på, hvorfor man ikke fra starten kæmpede for at få nødhjælpsorganisationer ind og hjælpe de civile i Falluja.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg må bare konstatere, at debatten altså er forløbet sådan, at jeg gang på gang har gjort klart, hvad der er regeringens mål, hvad der er regeringens strategi, hvad der er det danske bidrag. Det har jeg forklaret gang på gang.

Hr. Jeppe Kofod siger så nu, efter at han har forladt alt det bagudskuende, som han ellers har været optaget af hele spørgetiden, at man også må kunne diskutere noget fremadrettet. Men hr. Jeppe Kofod kommer ikke med et eneste forslag, ikke et eneste bidrag, intet, intet.

Og det er bare det, jeg konstaterer: Regeringen har lagt præcist frem, hvad strategien og målene er. Hr. Jeppe Kofod har ikke budt på noget som helst i dag.

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Så er det hr. Jan Trøjborg som hovedspørger med det sidste spørgsmål.

Jan Trøjborg (S):

Jeg har det indtryk efter godt og vel 2 timers debat, at regeringen ikke er særlig bevidst om, hvordan den skal nå sine egne mål. Jeg har i hvert fald ikke her i debatten hørt et eneste selvstændigt forslag fra statsministeren til, hvordan man bedre kan vinde freden. Det er jeg nødt til at sige.

Jeg har hørt, at statsministeren efterlyste et forslag fra Socialdemokratiets side. Det vil vi meget gerne medvirke til at give, hvis statsministeren ellers vil levere et grundlag for debatten, og det håber jeg vi kommer tættere på.